

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (második tanács)

2005. július 14. *

A C-40/03. P. sz. ügyben,

a **Rica Foods (Free Zone) NV** (székhely: Oranjestad [Aruba], képviseli: G. van der Wal, advocaat)

fellebbezőnek

a Bíróság alapokmányának 49. cikke alapján 2003. január 29-én benyújtott fellebbezése tárgyában,

a többi fél az eljárásban:

az **Európai Közösségek Bizottsága** (képvisele: T. van Rijn, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

alperes az elsőfokú eljárásban,

* Az eljárás nyelve: holland.

a **Holland Királyság** (képviseli: H. Sevenster, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

a **Spanyol Királyság** (képviseli: N. Díaz Abad és D. Miguel Muñoz Pérez, meghatalmazotti minőségben, kézbesítési cím: Luxembourg)

beavatkozók az elsőfokú eljárásban,

A BÍRÓSÁG (második tanács),

tagjai: C. W. A. Timmermans tanácselnök, R. Silva de Lapuerta, R. Schintgen (előadó), G. Arestis és J. Klučka bírák,

főtanácsnok: P. Léger,
hivatalvezető: M. Ferreira főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2004. december 16-i tárgyalásra,

a főtanácsnok indítványának a 2005. február 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 A Rica Foods (Free Zone) NV (a továbbiakban: a Rica Foods) a fellebbezésében az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága a T-332/00. és a T-350/00. sz., Rica Foods és Free Trade Foods kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. november 14-én hozott ítéletének (EBHT 2002., II-4755. o., a továbbiakban: a megtámadott ítélet) hatályon kívül helyezését kéri, amelyben elutasította a társaságnak az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorágazati termékeknek a tengerentúli országokból és területekről történő behozatalára vonatkozó védintézkedések további alkalmazásáról szóló, 2000. szeptember 29-i 2081/2000/EK bizottsági rendelet (HL L 246., 64. o., a továbbiakban: a megtámadott rendelet) megsemmisítése iránti keresetét.

A jogi háttér

A cukorágazat piacának közös szervezése

- 2 Az Európai Unió Tanácsa a cukorágazat piacának közös szervezéséről szóló, 1999. szeptember 13-i 1999/2038/EK rendelettel (HL L 252., 1. o.) egységes szerkezetbe foglalta a közös szervezésről rendelkező, többször módosított 1981. június 30-i 1785/81/EGK rendeletet (HL L 177., 4. o.). A közös szervezés célja a közösségi cukorpiac szabályozása a foglalkoztatás és a közösségi termelők életszínvonalának növelése érdekében.

- 3 A közösségi termelésnek a garantált árak útján megvalósuló támogatása nemzeti termelési kvóták (A és B kvóta) keretében történik, amelyeket a Tanács a 2038/1999 rendelet alapján juttat az egyes tagállamok részére, amelyek azután felosztják azokat az egyes termelők között. A B kvótába tartozó cukorra („B cukor”) az A kvótába tartozó cukorhoz („A cukor”) képest magasabb termelési illetéket vetnek ki. Az A és B kvótát meghaladóan termelt cukor („C cukor”) nem értékesíthető az Európai Közösség területén belül, kivéve ha arra a következő időszak A és B kvóta keretein belül kerül sor.
- 4 A 2038/1999 rendelet 18. cikke értelmében a Közösségen kívüli export után, a C cukor exportja kivételével, a közösségi piacon irányadó ár és a világpiacon árszint közötti különbség kiegyenlítése érdekében export-visszatérítés vehető igénybe.
- 5 A Kereskedelmi Világszervezet – amelynek a Közösség is tagja — létrehozásáról szóló, az Uruguayi Forduló többoldalú tárgyalásai (1986–1994) során elért megállapodásoknak az Európai Közösség hatáskörébe tartozó ügyek tekintetében az Európai Közösség nevében történő megkötéséről szóló, 1994. december 22-i 94/800/EK tanácsi határozat (HL L 336., 1. o.) által jóváhagyott megállapodások (a továbbiakban: a WTO-megállapodások) szabályozzák az export-visszatérítés alá eső cukor mennyiségét és a visszatérítés teljes éves összegét. Legkésőbb a 2000/2001-es gazdasági évtől a visszatérítésben részesülő exportált cukor mennyiségét és a visszatérítés teljes összegét 1 273 500 tonnában és 499,1 millió euróban kellett korlátozni, amely összegek az 1994/1995-ös gazdasági évhez képest 20%-os, illetve 36%-os csökkenésnek felelnek meg.

Az Európai Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásának rendszere

- 6 Az EK 3. cikk (1) bekezdésének s) pontja értelmében a Közösség tevékenysége magában foglalja a tengerentúli országok és területekkel (TOT) való társulását a „kereskedelmi forgalom növelése és a gazdasági és társadalmi fejlődés közös elősegítése érdekében”.

- 7 A Holland Antillák és Aruba a TOT része.
- 8 Az EK-Szerződés negyedik része rendelkezik a TOT és a Közösség társulásáról.
- 9 Az EK-Szerződés 136. cikke (jelenleg, a módosítást követően EK 187. cikk) alapján számos határozat, így a tengerentúli országoknak és területeknek az Európai Gazdasági Közösséggel való társulásáról szóló, 1991. július 25-i 91/482 tanácsi határozat (HL L 263., 1. o.) elfogadására került sor, amely 240. cikkének (1) bekezdése szerint 1990. március 1-jétől kezdődően 10 éves időszakra alkalmazandó.
- 10 E határozat több rendelkezését módosította a 91/482 határozat félidejében történő felülvizsgálatáról szóló, 1997. november 24-i 97/803/EK tanácsi határozat (HL L 329., 50. o.). A 2000. február 25-i 2000/169/EK tanácsi határozat (HL L 55., 67. o.) 2001. február 28-ig meghosszabbította a 97/803 határozat által módosított 91/482 határozat hatályát (a továbbiakban: a TOT-határozat).
- 11 A TOT-határozat 101. cikkének (1) bekezdése ekként rendelkezik:

„A TOT-ból származó termékek a közösségi behozatal esetén mentesek a behozatali vámok alól.”

12 Ugyane határozat 102. cikke alapján:

„A 108.b [cikk] sérelme nélkül a Közösség a TOT-ból származó behozatal esetében nem alkalmaz semmilyen mennyiségi korlátozást vagy azzal azonos hatású intézkedést.”

13 A fenti határozat 108. cikke (1) bekezdésének első francia bekezdése a származó termékek és az ezekhez kapcsolódó közigazgatási együttműködési eljárások fogalmainak meghatározásához a határozat II. mellékletére utal. E melléklet 1. cikke értelmében egy terméket akkor kell a TOT-ból vagy az afrikai, karibi és csendes-óceáni államokból (a továbbiakban az AKCS-államok) származónak tekinteni, ha azt teljes egészében ott állították elő, vagy kielégítően ott dolgozták fel.

14 A II. melléklet 3. cikkének (3) bekezdése tartalmazza azon megmunkálások vagy feldolgozások listáját, amelyek nem tekinthetők kielégítőnek ahhoz, hogy egy termék egy adott helyről, nevezetesen a TOT-ból származónak minősüljön.

15 A melléklet 6. cikkének (2) bekezdése tartalmazza az ún. „EK-TOT és AKCS-TOT származási kumuláció” szabályait, amelynek megfelelően:

„Amennyiben teljes egészében a Közösségben vagy az AKCS-államokban előállított termékek a TOT-ban megmunkáláson vagy feldolgozáson mennek keresztül, teljes egészében a TOT-ban előállítottoknak kell azokat tekinteni.”

- 16 A fenti melléklet 6. cikkének (4) bekezdése értelmében az EK-TOT és AKCS-TOT származási kumuláció szabályai alkalmazandók „mindenfajta megmunkálásra vagy feldolgozásra, beleértve a 3. cikk (3) bekezdésben felsorolt műveleteket is”.
- 17 A 97/803 határozat illesztette be a 108.b cikket a TOT-határozat szövegébe, amelynek (1) bekezdése ekként rendelkezik: „[...] a II. melléklet 6. cikkében foglalt AKCS-TOT származási kumuláció évi 3000 tonna cukorig alkalmazható”. A 97/803 határozat azonban az EK-TOT származási kumuláció szabályainak alkalmazására nem állapított meg korlátot.
- 18 A TOT-határozat 109. cikkének (1) bekezdése felhatalmazza az Európai Közösségek Bizottságát, hogy megtegye „a szükséges védintézkedéseket”, ha „[e határozat] alkalmazása súlyos zavarokat eredményez a Közösség, illetve egy vagy több tagállam gazdaságának valamely ágazatában, vagy veszélybe kerül azok külső pénzügyi stabilitása; vagy ha olyan nehézségek adódnak, amelyek a Közösség valamely tevékenységi ágának vagy régiójának hanyatlásához vezethetnek [...]”. A határozat 109. cikke (2) bekezdésének értelmében a Bizottság olyan intézkedéseket köteles választani, „amelyek a legkevésbé zavarják a társulás és a Közösség működését”. Ezenfelül pedig „[e]zen intézkedések nem léphetik túl a felmerült nehézségek orvoslásához feltétlenül szükséges mértéket”.

Az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukor, valamint a cukor és kakaó keverékek behozatalával szemben hozott védintézkedések

- 19 A TOT-határozat 109. cikke alapján fogadták el a tengerentúli országokból és területekről származó, a 1701 KN-kód alá tartozó cukor, valamint a 1806 10 30 és 1806 10 90 KN-kódok alá tartozó cukor és kakaó keverékekre bevezetett védintézkedésekről szóló, 1999. november 15-i 2423/1999/EK bizottsági rendeletet (HL L 294., 11. o.).

- 20 E rendeletével, amely 2000. február 29-ig volt alkalmazandó, a Bizottság az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó exportra minimálár-rendszer alkalmazását, valamint a TOT-ból származó cukor és kakaó keverékek (a továbbiakban a keverék) exportjára közösségi felügyelet alkalmazását írta elő a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló 2913/92/EGK tanácsi rendelet végrehajtására vonatkozó rendelkezések megállapításáról szóló, 1993. július 2-i 2454/93/EGK bizottsági rendelet (HL L 253., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás: 2. fejezet, 6. kötet, 3. o.) 308d. cikkében előírt feltételek szerint.
- 21 A Bizottság szintén a TOT-határozat 109. cikke alapján fogadta el az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorágazati termékeknek a tengerentúli országokból és területekről történő behozatalára vonatkozó védintézkedések bevezetéséről szóló, 2000. február 29-i 465/2000/EK bizottsági rendeletet (HL L 56., 39. o.). E rendelet a 2000. március 1-je és 2000. szeptember 30-a közötti időszakra a 1701, 1806 10 30 és 1806 10 90 KN-kódok alá tartozó termékek tekintetében 3340 tonna cukorban állapította meg az EK-TOT származási kumuláció felső határértékét.
- 22 2000. szeptember 29-én a Bizottság szintén a TOT-határozat 109. cikke alapján fogadta el a megtámadott rendeletet.
- 23 A megtámadott rendelet (1), (4), (5) és (6) preambulumbekzdésének megfelelően:

„(1) A Bizottság megállapította, hogy a [TOT]-ból származó cukor (1701 KN-kód), valamint a 1806 10 30 és 1806 10 90 KN-kódok alá tartozó cukor és kakaó keverékek behozatala, különösen az EK-TOT származási kumuláció szerinti állapotban 1997-től 1999-ig igen jelentős növekedést mutatott. A behozatal

mennyisége az 1996-i 0 tonnáról 1999-re több mint 53 000 tonnára emelkedett. A szóban forgó termékek közösségi behozatala a TOT-határozat 101. cikkének (1) bekezdése alapján mentes a behozatali vámok alól, és nem vonatkozik rájuk mennyiségi korlátozás.

[...]

- (4) Az utóbbi években nehézségek jelentkeztek a közösségi cukorpiacon, amelyre a túltermelés jellemző. A cukorfogyasztás hozzávetőleg a 12,8 millió tonnás éves szint körül állandósult. A kvóta alá tartozó termelés hozzávetőleg évi 14,3 millió tonna. Ennélfogva minden közösségi behozatal e behozatalnak megfelelő mennyiségű közösségi cukor exportjával jár, amely e piacon nem értékesíthető. Az ilyen cukor után fizetendő visszatérítések – az egyes kvóták keretein belül – a közösségi költségvetést terhelik (jelenleg hozzávetőleg 520 euró tonnánként). Az Uruguayi Forduló során megkötött megállapodások alapján azonban a visszatérítés alá eső export volumenét korlátozták, és az 1995/1996-os gazdasági évben elért 1 555 600 tonnáról a 2000/2001-es gazdasági évre 1 273 500 tonnára csökkentették.
- (5) Fennáll annak kockázata, hogy e nehézségek komolyan destabilizálják a cukorpiac közös szervezését. A Bizottság a 2000/2001-es gazdasági évre a közösségi termelők kvótájának körülbelül 500 000 tonnával történő csökkentése mellett döntött [...].
- (6) Ennek megfelelően továbbra is fennállnak olyan nehézségek, amelyek a Közösség valamely tevékenységi ágának a hanyatlásához vezethetnek. [...]”

24 A megtámadott rendelet 1. cikkének értelmében:

„A jelen rendelet alkalmazásának idejére a 1701 KN, 1806 10 30 KN és 1806 10 90 KN[vámtarifa]-kódok alá tartozó termékek tekintetében a [TOT-határozat] II. mellékletének 6. cikkében foglalt EK-TOT származási kumuláció 4848 tonna cukorig alkalmazható.

E határérték tiszteletben tartása szempontjából a változatlan állapotú cukor kivételével az importált termék cukortartalmát kell figyelembe venni.”

- 25 A rendelet (8) preambulumbekzdéséből kitűnik, hogy a Bizottság a 4848 tonnás kvótát „a szóban forgó termékek behozatalának az 1999. évet megelőző három év alatt elért legnagyobb éves összege” figyelembevételével határozta meg. „1999-ben a behozatal exponenciális emelkedését mutatott. A figyelembe veendő cukor mennyiségének meghatározása érdekében a Bizottság tudomásul veszi az Európai Közösségek Elsőfokú Bírósága elnökének a T-94/00. R., T-110/00. R. és T-159/00. R. sz. ügyekben 2000. július 12-én és augusztus 8-án hozott végzéseiben kifejezett álláspontját, anélkül azonban, hogy azt megalapozottnak ismerné el. Ennélfogva a felesleges eljárások elkerülése érdekében és kizárólag a jelen védintézkedések elfogadása céljából a Bizottság a 1701 KN-kód alá tartozó cukorra vonatkozóan az 1997-es évre összesen 10 372,2 tonna mennyiséget vesz figyelembe, amely összeg megfelel a két, EK-TOT és AKCS-TOT származási kumuláció alá tartozó, TOT-ból származó, az Eurostat által megállapított teljes cukorimportnak”.

- 26 A megtámadott rendelet 2. cikke szerint az e rendelet 1. cikkében említett termékek importja behozatali engedélyhez kötött, amely engedély a 1701, 1702, 1703 és 1704 KN-kód alá tartozó és AKCS/TOT származású terméknek minősülő bizonyos

termékek tekintetében a behozatali engedélyek kiadásának szabályairól szóló, 1997. december 17-i 2553/97/EK bizottsági rendelet (HL L 349., 26. o.) 2–6. cikkében rögzített szabályok szerint bocsátható ki.

- 27 Végezetül a 3. cikk alapján a megtámadott rendelet 2000. október 1-jétől 2001. február 28-ig volt alkalmazandó.

Az Elsőfokú Bíróság előtti eljárás és a megtámadott ítélet

- 28 A Bíróság Hivatalánál 2000. október 27-én és november 20-án benyújtott keresetlevelükkel a Rica Foods és egy másik társaság, amelyek a TOT-ban (Arubán és a Holland Antillákon) székhellyel rendelkező, cukor feldolgozásával foglalkozó társaságok, keresetet indítottak egyfelől a megtámadott rendelet megsemmisítése, másfelől az e rendelet kibocsátása folytán őket állítólagosan ért károk megtérítése iránt (a T-332/00. és T-350/00. sz. egyesített ügyek).
- 29 Az Elsőfokú Bíróság harmadik tanácsának elnöke 2001. március 15-i és április 30-i végzéseivel engedélyezte a Holland Királyság számára, hogy a T-332/00. sz. ügyben a Rica Foods kérelmét támogatva az eljárásban beavatkozóként részt vegyen, illetve engedélyezte a Spanyol Királyság számára, hogy a T-332/00 és T-350/00. sz. egyesített ügyekben a Bizottság kérelmét támogatva az eljárásban beavatkozóként részt vegyen.
- 30 Keresete alátámasztására a Rica Foods különösen a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének megsértésére, az arányosság elvére és a TOT-ot a Szerződés alapján megillető kedvezményes jogállásra alapított három jogalapra hivatkozik.

- 31 Az Elsőfokú Bíróság a kereseteket, azok egyesítését követően, elutasította mint megalapozatlant.
- 32 A fent említett három jogalapot illetően az Elsőfokú Bíróság a következőképpen rendelkezett.

A TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 33 Az Elsőfokú Bíróság szerint a közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a TOT-határozat 109. cikkének alkalmazása során. Ilyen jog fennállása esetén a közösségi bíróságnak arra kell korlátoznia vizsgálatát, hogy e jog gyakorlása nem jogellenes-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés miatt, vagy hogy a közösségi intézmények nem lépték-e nyilvánvalóan túl mérlegelési joguk kereteit (a C-110/97. sz., Hollandia kontra Tanács ügyben 2001. november 22-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-8763. o.] 61. pontja és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), (a megtámadott ítélet 66. és 67. pontja).
- 34 Az Elsőfokú Bíróság a jelen esetben megállapította, hogy a szóban forgó védintézkedések a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének második fordulata alá tartoznak. Az Elsőfokú Bíróság megerősítette a Bizottság által az intézkedés elfogadásnak alátámasztása érdekében – különösen a megtámadott rendelet (4) preambulumbekzdésében – előadott körülmények helytállóságát is, amelyek szerint a piacon jelentkező túlermelés miatt minden egyes további importált tonna az exporttámogatás növekedéséhez vezet, amely azonban a WTO-megállapodásokban előírt korlátokba ütközhet (a megtámadott ítélet 75–86. pontja). Az Elsőfokú Bíróság úgy vélte, hogy e körülmények együttesen bizonyítják az e rendelkezés szerinti nehézségek fennállását (a megtámadott ítélet 89–103. pontjai).

- 35 Az Elsőfokú Bíróság ezt követően kimondta, hogy a Bizottság a megtámadott rendelet (5) preambulumbekkezdésében okkal vélhette úgy, hogy az EK-TOT származási kumulációs rendszerbe tartozó megnövekedett cukor- és keverékimport komolyan destabilizálhatja a cukorpiac közös szervezését (a megtámadott ítélet 104–141. pontja).

Az arányosság elvére alapított jogalapról

- 36 A felperesek több érvet terjesztettek elő.
- 37 Először is a 91/482 határozat elfogadása során a Tanácsnak figyelembe kellett volna vennie azt a tényt, hogy a TOT-ból származó mezőgazdasági termékek közösségi behozatala a közös agrárpolitika költségvetését terhelő többletköltséggel járhat. A behozatal növekedése a TOT-határozat közvetlen következménye.
- 38 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy azon körülménynek, miszerint a behozatal megnövekedése már 1991-ben előre látható volt, nincs jelentősége annak eldöntése során, hogy a 2000 februárjában hozott rendelet a TOT-határozat 109. cikkének (2) bekezdése szerinti nehézségek orvoslása szempontjából alkalmas és arányos intézkedésnek minősül-e (a megtámadott ítélet 147. pontja).
- 39 Másodszor, a felperesek előadták, hogy a Bizottság figyelmen kívül hagyta a szóban forgó védintézkedések ideiglenes jellegét.

- 40 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság emlékeztetett arra, hogy a TOT-határozat 109. cikkének alkalmazása során a közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek, és úgy ítélte meg, hogy a 2000. október 1-jétől 2001. február 28-ig alkalmazandó megtámadott rendelet, amely „a közösségi cukorpiac helyzetével összeegyeztethető keretek között korlátozta a TOT-ból származó cukornak e piacra történő szabad bejutását, ugyanakkor a TOT-határozat célkitűzéseivel összhangban e termékre kedvezményes elbánást biztosított, a Bizottság által kitűzött cél megvalósításához alkalmas, és nem haladja meg az annak eléréséhez szükséges szintet” (a megtámadott ítélet 151–153. pontja).
- 41 Harmadszor, a felperesek kifogásolják, hogy a Bizottság nem tüntette fel a rendeletben, hogy a 2423/1999 rendelet által bevezetett minimálárhoz hasonló minimálár alkalmazása már miért nem tekinthető megfelelőnek a kitűzött cél eléréshez.
- 42 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság kiemelte, hogy a felperesek nem támasztották alá, hogy „EK-TOT származási kumuláció alá tartozó közösségi cukor- és keverékimportnak a megtámadott rendelet alkalmazásának idejére 4848 tonnára történő korlátozásával a Bizottság nyilvánvalóan alkalmatlan intézkedést hozott, vagy a megtámadott rendelet elfogadása idején rendelkezésre álló adatok mérlegelése során nyilvánvaló hibát követett el”, és megállapította, hogy mindenesetre „a 2423/1999 rendelet következtében az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorimport nem csökkent, ami kétségbe vonja az e rendelet által bevezetett intézkedés – nevezetesen a szóban forgó termék behozatalára megállapított minimálár — hatékonyságát” (a megtámadott ítélet 156–157. pontja).
- 43 Negyedszer, a felperesek előadták, hogy a 4848 tonna cukorban rögzített felső határérték öt hónapra történő bevezetése sérti az arányosság elvét, mivel a kvóta kiszámítása során figyelmen kívül hagyták az 1999. év importadatait, az alkalmazott számítás hibás, és az importkontingens túl kicsi ahhoz, hogy lehetővé tegye a cukorfeldolgozó üzemek gazdaságos üzemeltetését.

- 44 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság kimondta, hogy a Bizottság, amelynek egymással ellentétes érdekeket kell összehangolnia, a megtámadott rendelet (8) preambulumbekkezdésében említett 4848 tonnás határértéket ésszerűen állapította meg az adott termékek behozatalának az 1999. évet megelőző három év alatt elért legnagyobb mennyisége és az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó közösségi cukor- és keverékimport 1999-ben bekövetkezett exponenciális növekedése alapján, amely növekedés a közösségi cukorágazat hanyatlását okozhatja (az említett ítélet 164–174. pontja).
- 45 Végezetül a felperesek szerint sérti az arányosság elvét a megtámadott rendelet 2. cikkének (3) bekezdése, miszerint „az importengedély iránti kérelemhez mellékelni kell az exportengedély másolatát”.
- 46 Az Elsőfokú Bíróság ezt az érvet azzal az indokkal utasította el, hogy „e feltétel teszi lehetővé annak biztosítását, hogy a megtámadott rendelet alapján benyújtott importkérelmek ténylegesen is az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorra vonatkozzanak” (a megtámadott ítélet 176. pontja).

A TOT-ból származó termékeket megillető kedvezményes jogállás megsértésére alapított jogalapról

- 47 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság úgy ítélte meg, hogy a TOT-határozat 109. cikke alapján hozott védintézkedés elfogadásából önmagában nem vezethető le a TOT-ból származó termékeket megillető kedvezményes jogállás megsértése, mivel ezen intézkedés alkalmas a felmerült nehézségek elsimitására, illetve csökkentésére. Az Elsőfokú Bíróság ezenfelül megállapította, hogy a megtámadott rendelet semmilyen felső határértéket nem állapít meg a TOT-ból származó, rendes származási szabályok alá tartozó cukorimportra, ha egyáltalán létezik ilyen termelés (a megtámadott ítélet 182–190. pontja).

A fellebbezés

48 A Rica Foods azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezését elfogadhatónak; és
- helyezze hatályon kívül a megtámadott ítéletet, valamint fogadja el az elsőfokú eljárásban előadott kérelmeit.

49 A Bizottság azt kéri, hogy a Bíróság:

- nyilvánítsa a fellebbezést megalapozatlannak; és
- kötelezze a felperest a fellebbezési eljárás költségeinek viselésére.

50 A spanyol kormány azt kéri, hogy a Bíróság utasítsa el a fellebbezést, és kötelezze a felperest a költségek viselésére.

51 Fellebbezése alátámasztására a Rica Foods:

- mivel az Elsőfokú Bíróság a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének alkalmazását illetően széles mérlegelési jogkört tulajdonított a közösségi intézményeknek, e rendelkezés megsértésére;

- az indokolási kötelezettség megsértésére;

- mivel az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette a Bizottság által a szóban forgó védintézkedés elfogadásának alátámasztására előadott körülményeket a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdése szerinti „nehézségeknek” és „hanyatlásnak”, e rendelkezés megsértésére;

- a TOT-határozat 109. cikke (2) bekezdésének megsértésére; és

- a TOT-ot megillető kedvezményes jogállás megsértésére

alapított öt jogalapra hivatkozik.

A TOT-határozat 109. cikke (2) bekezdésének megsértésére és a közösségi intézmények számára tulajdonított mérlegelési jog terjedelmére alapított első jogalapról

- 52 A Rica Foods az első jogalapjában azt sérelmezi, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a TOT-határozat 109. cikke (2) bekezdését, mivel a megtámadott ítélet 66. pontjában e rendelkezés alkalmazása tekintetében széles mérlegelési jogkört tulajdonított a Bizottságnak. A fenti bekezdés ugyanis e határozatnak a TOT-ból származó termékek közösségi behozatala utáni vámok kivetését megtiltó 101. cikke (1) bekezdésének fő szabálya alóli kivételt állapítja meg, amelyet szigorúan kellett volna értelmezni.

- 53 E tekintetben a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a közösségi intézmények széles mérlegelési jogkörrel rendelkeznek a TOT-határozat 109. cikkének alkalmazása során (lásd e tekintetben a C-390/95. P. sz., Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben 1999. február 11-én hozott ítélet [EBHT 1999., I-769. o.] 48., a fent hivatkozott Hollandia kontra Tanács ügyben hozott ítélet 61. és a C-301/97. sz., 2001. november 22-én hozott Hollandia kontra Tanács ügyben hozott ítélet [EBHT 2001., I-8853. o.] 73. pontját).
- 54 E körülmények között a közösségi bíróságnak arra kell korlátoznia a vizsgálatát, hogy e jog gyakorlása nem jogellenes-e nyilvánvaló hiba vagy hatáskörrel való visszaélés miatt, vagy hogy a közösségi intézmények nem lépték-e nyilvánvalóan túl mérlegelési jogkörük kereteit (lásd a fent hivatkozott Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 48., a C-110/97. sz., Hollandia kontra Tanács ügyben hozott ítélet 62. és a C-301/97. sz., Hollandia kontra Tanács ügyben hozott ítélet 74. pontját).
- 55 A közösségi bíróság felülvizsgálatának korlátozása különösen akkor szükséges, ha mint a jelen esetben, a közösségi intézményeknek egymással ellentétes érdekeket kell összehangolniuk, és ily módon a saját felelősségükbe tartozó politikai alternatívák közül választva kell döntenük (lásd e tekintetben a C-17/98. sz., Emesa Sugar ügyben 2000. február 8-án hozott ítélet [EBHT 2000., I-675. o.] 53. pontját).
- 56 Úgy tűnik tehát, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 66. és 67. pontjában helytállóan értelmezte a TOT-határozat 109. cikkének (1) bekezdését.
- 57 E rendelkezés kivételes jellege, amely a rendelkezés természetéből ered, semmilyen mértékben nem szűkíti a Bizottság mérlegelési jogkörének terjedelmét,

amikor politikai felelőssége keretében egymással ellentétes érdekeket kell összehangolnia.

58 Következésképpen az első jogalapot el kell utasítani mint megalapozatlant.

Az indokolási kötelezettség megsértésére alapított második jogalapról

59 A Rica Foods a második jogalapjában azt állítja, hogy a megtámadott ítélet az indokolás hibája miatt jogellenes, mivel az Elsőfokú Bíróság téves vagy érthetetlen következtetésekre alapozta a határozatát, amelyek szerint:

— a TOT-ból származó, az EK-TOT származási kumulációs rendszerbe tartozó minden további cukorimport növeli a közösségi piacon található cukorfelesleget;

— a további import többletköltséggel jár a közösségi költségvetés számára.

60 Egyfelől a megtámadott ítélet indokolását illetően, amely szerint az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorimport következtében növekedett a

cukortöbblet a közösségi piacon, ki kell emelni, hogy az általános ítélkezési gyakorlat szerint a Bíróság nem rendelkezik hatáskörrel sem a tényállás megállapítására, sem – fő szabályként — az Elsőfokú Bíróság által az e tényállás alátámasztására elfogadott bizonyítékok megvizsgálására. Amennyiben a bizonyítékok megszerzése szabályszerűen történt, valamint az általános jogelveket és a bizonyítási teherre és a bizonyításfelvételre vonatkozó eljárási szabályokat tiszteletben tartották, kizárólag az Elsőfokú Bíróság feladata annak mérlegelése, hogy az előterjesztett körülményeknek milyen bizonyító erőt tulajdonít (lásd különösen a C-185/98. P. sz., Baustahlgewebe kontra Bizottság ügyben 1998. december 17-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-8417. o.] 24. pontját). E mérlegelés, eltekintve e körülmények téves értelmezésétől, nem minősül a Bíróság vizsgálata alá tartozó jogkérdésnek (lásd különösen a C-8/95. P. sz., New Holland Ford kontra Bizottság ügyben 1998. május 28-án hozott ítélet [EBHT 1998., I-3175. o.] 26., a C-24/01. P. és C-25/01. P. sz., Glencore és Compagnie Continentale kontra Bizottság egyesített ügyekben 2002. november 7-én hozott ítélet [EBHT 2002., I-10119. o.] 65. és a C-122/01. P. sz., T. Port kontra Bizottság ügyben 2003. május 8-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-4261. o.] 27. pontját).

61 Úgy tűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság a jelen esetben:

- a megtámadott ítélet 79. pontjában az ügy irataiban rendelkezésre álló adatok alapján megállapította, hogy a közösségi cukorpiacra a túltermelés jellemző;
- a megtámadott ítélet 80. pontjában megállapította, hogy a Közösség a WTO-megállapodások értelmében köteles bizonyos harmadik országokból cukrot importálni, és
- a megtámadott ítélet 81. pontjában megállapította, hogy „ha közösségi cukortermelés nem csökken, az EK-TOT származási rendszer eső alá minden

egyres további cukorimport növeli közösségi piacon található cukorfelesleget, és a támogatott export megemelkedéséhez vezet”.

62 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 82. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy „a Bizottság joggal tekinthette úgy, hogy »minden közösségi behozatal e behozatalnak megfelelő mennyiségű közösségi cukor exportjával jár, amely e piacon nem értékesíthető«”.

63 Meg kell állapítani, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a közösségi piacon található cukorfelesleg megnövekedésére vonatkozó mérlegelése tények értékelésének minősül, amely fellebbezésben nem kifogásolható, mivel amint azt a főtanácsnok az indítványának 59. pontjában megjegyezte, a felperes nem bizonyította, de még csak nem is állította, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értékelt a hozzá betervezett bizonyítási eszközöket.

64 Másfelől, ami a közösségi költségvetést terhelő, az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukorimport okozta állítólagos többletköltséget illeti, a Rica Foods hangsúlyozza, hogy az A és B cukor finanszírozása teljes egészében a termelők által a fogyasztókra áthárított befizetések útján történik, és ennek folytán a per tárgyát képező behozatal nincs hatással a Közösség költségvetésére.

65 E tekintetben elegendő azt megállapítani, hogy a megtámadott ítélet 99–101. pontjában az Elsőfokú Bíróság egyáltalán nem mondta ki, hogy a per tárgyát képező behozatal a Közösség költségvetése számára többletköltséggel jár. Ugyanis, miután

- a megtámadott ítélet 99. pontjában emlékeztetett arra, hogy „az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukor-, illetve keverékimport erőteljes növekedését kell a megtámadott rendeletben írt nehézségeknek tekinteni, mivel a közösségi cukorpiacra jellemző túltermelés támogatott exporthoz és a WTO-megállapodásokból eredő kötelezettségek felmerüléséhez vezet”, és
- az ítélet 100. pontjában úgy vélte, hogy „figyelemmel a közösségi piacra jellemző túltermelésre a TOT-ból származó importált cukor kiszorítja a közösségi cukrot, amelyet exportálni kell annak érdekében, hogy fenntartsák a piacok közös szervezésének egyensúlyát”,

az Elsőfokú Bíróság ítéletének 101. pontjában arra a következtetésre jutott, hogy „[m]ég akkor is, ha a közösségi cukorexport finanszírozása nagyjából a közösségi cukoripar és így a fogyasztók által történik, [...] a WTO-megállapodások korlátozzák az exporttámogatásokat függetlenül attól, hogy végső soron ki viseli e támogatások költségét, és minden egyes további behozatal súlyosbítja a helyzetet egy olyan piacon, amelyre már így is a túltermelés jellemző”.

66 A fenti megfontolások összességére tekintettel a második jogalapot el kell utasítani.

A TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének megsértésére és e rendelkezésben említett „nehézségek” és „hanyaglás” fogalmakra alapított harmadik jogalapról

- 67 A Rica Foods a harmadik jogalapjában azt állítja, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen minősítette a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdése szerinti „nehézségeknek” és „hanyaglásnak” a Bizottság által a megtámadott rendelet elfogadásának alátámasztására előadott körülményeket, vagyis az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó közösségi cukor- és keverékimport növekedését, az európai cukorpiacra jellemző közösségi túltermelést, a WTO-megállapodásokból eredő kötelezettségeket és cukorpiac közös szervezését befolyásoló következményeket.
- 68 A Rica Foods először is előadja, hogy mivel a megtámadott ítélet 89. pontjában kimondta, hogy a Bizottság sohasem állította, hogy az egyes nehézségek önállóan is igazolhatják a védintézkedés elfogadását, hanem azok szorosan összefüggnek, az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a Bizottság által előadott bizonyítékokat.
- 69 E tekintetben a megtámadott rendelet (1), (4) és (5) preambulumbekkezdésének szövegéből kitűnik, hogy a Bizottság nézete szerint a TOT-határozat 109. cikkének (1) bekezdése szerinti nehézségek különböző tényezőkre, nevezetesen a per tárgyát képező behozatal megnövekedésére, a közösségi piacra jellemző túltermelésre és az exporttámogatásoknak a WTO-megállapodásokból eredő korlátozására vezethetők vissza. Ennélfogva nem állapítható meg, hogy az Elsőfokú Bíróság tévesen értelmezte a Bizottság által a szóban forgó védintézkedés alátámasztására előadott bizonyítékokat.
- 70 Másodszor, a Rica Foods állítása szerint a közösségi jogalkotó előre látta, sőt kívánatosnak találta, hogy a TOT-határozat a per tárgyát képező behozatal

fellendülésével járjon. Ezenkívül pedig már a 91/482 határozat elfogadásakor, de mindenképpen annak 1997-es módosításakor megvalósultak a Bizottság által hivatkozott és az Elsőfokú Bíróság által elfogadott állítólagos „nehézségek” és „hanyatlás”. Nemcsak hogy a cukorpiac közös szervezésére 1968 óta jellemző a túltermelés, hanem ettől kezdődően több alkalommal újabb termelésre és behozatalra adtak ki engedélyt.

- 71 E körülmények mellett az Elsőfokú Bíróság nem tekinthette volna e körülményeket olyan „nehézségeknek”, amelyek a TOT-határozat 109. cikke (1) bekezdésének értelmében „a Közösség valamely tevékenységi ágának hanyatlásához” vezethetnek.
- 72 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 91. pontjában megállapította, hogy az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó közösségi cukor- és keverék-import 1997 óta, azaz a 91/482 határozat elfogadását, pontosabban annak 1997-ben bekövetkezett felülvizsgálatát követően igen jelentős növekedést mutatott.
- 73 Ezenfelül, amint azt a főtanácsnok az indítványának 81. pontjában megjegyezte, az a körülmény, hogy a Bizottság a 91/482 határozat elfogadása során e jelentős növekedést előre látta, sőt kívánta volna, még ha igaz is, nem alkalmas annak megakadályozására, hogy a Bizottság megállapítsa, hogy a közösségi túltermelésre és a WTO-megállapodásokból eredő kötelezettségekre tekintettel a TOT-határozat 109. cikkének (1) bekezdése szerinti nehézségek e növekedésből származnak.

- 74 Az Elsőfokú Bíróság tehát azzal, hogy a megtámadott ítélet 91. és soron következő pontjaiban e tekintetben megerősítette a Bizottság álláspontját, nem értelmezte tévesen a TOT-határozat 109. cikkének (2) bekezdését.
- 75 Harmadszor, a Rica Foods állítása szerint az Elsőfokú Bíróság által a megtámadott ítélet 106. pontjában kimondottakkal ellentétben a termelési kvótáknak – a Rica Foods szerint a per tárgyát képező behozatal által okozott – csökkentése nem befolyásolta a közösségi termelők bevételeit. Az ilyen csökkentés egyedüli következménye a közösségi termelőknek egy másik, szintén garantált mezőgazdasági rendszer alá tartozó termék termesztésére való ösztönzése lett volna.
- 76 Még annak feltételezése esetén is, hogy a közösségi termelők számára más fajták termesztésére is lehetőség nyílik, ami alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze az Elsőfokú Bíróság által a Közösség valamely tevékenységi ága hanyatlásra, illetve ennek veszélye fennállására vonatkozóan a megtámadott ítélet 104–140. pontjában kifejtett mérlegelését, meg kell állapítani, hogy a Rica Foods állításai alátámasztására nem terjesztett az Elsőfokú Bíróság elé semmilyen olyan bizonyító erejű körülményt, amelyet az figyelembe ne vett volna.
- 77 A Rica Foods végezetül előadja, hogy a TOT-ból importált cukor és keverék mennyisége, amely a közösségi termelés 0,32%-át (a cukor esetében) és 0,102%-át (a keverék esetében) tette ki, nem járhatott a cukorpiac közös szervezése zavarának komoly kockázatával. Az Elsőfokú Bíróság ennek ellenkezője kimondásával jogban való tévedést követett el.
- 78 Emlékeztetni kell arra, amint a Bíróság a fent hivatkozott Emesa Sugar ügyben hozott ítéletének 56. pontjában kimondta, hogy a cukorrépa közösségi termelése a Közösség fogyasztásához képest már 1997-ben túltermelést mutatott, amelyhez hozzáadódott az AKCS-államokból származó nádcukornak az e termék iránti

különleges kereslet kielégítése érdekében történő behozatala és a Közösségnek a WTO-megállapodásokból eredő, a harmadik országokból történő bizonyos mennyiségű cukorimportra vonatkozó kötelezettsége. Ezenfelül a Közösség a fenti megállapodások szabta keretek között szintén köteles volt a cukorexport exportvisszatérítés formájában történő támogatására. Amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 93–96. pontjában joggal kimondta, e feltételek mellett és figyelembe véve a TOT-ból származó cukorimport 1997 óta egyre fokozódó növekedését, a Bizottság okkal vélhette úgy, hogy e terméknek minden egyes további, a közösségi piacra irányuló behozatala – még akkor is, ha az a közösségi termeléshez képest csekély mértékű — arra indította volna a Közösség intézményeit, hogy a fenti határok között növeljék az exporttámogatások mértékét vagy csökkentsék az európai termelők kvótáit, és hogy a közös agrárpolitika ezen célkitűzéseivel ellentétes intézkedések zavart keltettek volna a cukorpiac közös szervezésében, amelynek egyensúlya már így is törékeny volt.

79 A fenti megfontolások összességére tekintettel a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A TOT-határozat 109. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított negyedik jogalapról

80 A Rica Foods a negyedik jogalapjában azt kifogásolja, hogy az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 142–177. pontjában azt állapította meg, hogy a Bizottság az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó cukor- és keverékimportnak 4848 tonnában történő korlátozásával nem sértette meg a TOT-határozat 109. cikkének (2) bekezdésében kimondott arányosság elvét.

81 A Bizottság ugyanis képtelen volt alátámasztani a per tárgyát képező behozatal korlátozásának szintjét az általa védelmezni kívánt érdekek alapján, jöllehet e szint

elhanyagolható a termelés, a behozatal vagy a közösségi export mértékéhez képest, és teljesen elégtelen ahhoz, hogy a jövőben a TOT cukoripara számára az ésszerű termelés lehetőségét biztosítsa. Mivel nem ismerte fel az állítólagos nehézségekkel és a hivatkozott hanyatlással összefüggésben nem álló módon megállapított mennyiségi korlátozás önkényes és ésszerűtlen jellegét, az Elsőfokú Bíróság megsértette az arányosság elvét.

82 A TOT-határozat 109. cikke (2) bekezdésének értelmében:

„[E]lsőséget élveznek az olyan intézkedések, amelyek a legkevésbé zavarják a társulás és a Közösség működését. Ezen intézkedések nem léphetik túl a felmerült nehézségek orvoslásához feltétlenül szükséges mértéket.”

83 Amint az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 143. pontjában kiemelte, az arányosság elve a közösségi jog általános jogelvei közé tartozik, és megköveteli, hogy a közösségi intézmények aktusai ne haladják meg a szóban forgó rendelkezés által kitűzött, jogos cél elérésére alkalmas és ahhoz szükséges mértéket, azaz több megfelelő intézkedés közül a kevésbé korlátozó jellegűt kell választani, és az okozott kellemetlenségek nem lehetnek aránytalanok az elérendő célhoz képest (a C-331/88. sz., Fedesa és társai ügyben 1990. november 13-án hozott ítélet [EBHT 1990., I-4023. o.] 13., a C-133/93., C-300/93. és C-362/93. sz., Crispoltoni és társai egyesített ügyekben 1994. október 5-én hozott ítélet [EBHT 1994., I-4863. o.] 41., a fent hivatkozott Antillean Rice Mills és társai kontra Bizottság ügyben hozott ítélet 52. és a C-189/01. sz., Jippes és társai ügyben 2001. július 12-én hozott ítélet [EBHT 2001., I-5689. o.] 81. pontja).

- 84 Ami ezen elv tiszteletben tartásának bírósági felülvizsgálatát illeti, amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 150. pontjában joggal megjegyezte, tekintettel arra, hogy a Bíróság különösen a védintézkedések terén széles mérlegelési jogkörrel rendelkezik, kizárólag az e területen elfogadott intézkedésnek a hatáskörrel rendelkező intézmény által elérni kívánt célra való nyilvánvaló alkalmatlansága befolyásolhatja ezen intézkedés jogszerűségét (lásd a fent hivatkozott C-301/97. sz., Hollandia kontra Tanács ügyben hozott ítélet 145., a fent hivatkozott Fedesa és társai ügyben hozott ítélet 14., a fent hivatkozott Crispoltoni és társai ügyben hozott ítélet 42. és a fent hivatkozott Jippes és társai ügyben hozott ítélet 82. pontját).
- 85 E tekintetben az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 152. pontjában kimondta, hogy „a Bizottság okkal vélhette úgy, hogy a Közösség valamely tevékenységi ága hanyatlásának kockázata már a megtámadott rendelet elfogadásakor fennállt”. Ezenkívül, a megtámadott ítélet 156. pontjából kitűnik, hogy a felperesek „nem támasztották alá, hogy az EK-TOT származási kumuláció alá tartozó közösségi cukor- és keverékimportnak a megtámadott rendelet alkalmazásának idejére 4848 tonnára történő korlátozásával a Bizottság nyilvánvalóan alkalmatlan intézkedést hozott, vagy a megtámadott rendelet elfogadása idején rendelkezésre álló adatok mérlegelése során nyilvánvaló hibát követett el.
- 86 Ami különösen a per tárgyát képező kontingens összegét illeti, a megtámadott rendelet (8) preambulumbekzdése szerint e szám „a szóban forgó termékek behozatalának az 1999. évet megelőző három év alatt elért legnagyobb éves összege. 1999-ben a behozatal exponenciális emelkedését mutatott”. Miután az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 165–166. pontjában megvizsgálta az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala (Eurostat) által kiadott statisztikát és a Bizottság által előadott adatokat, ítéletének 168. pontjában megállapította, hogy a Bizottság okkal utasította el, hogy a kontingens kiszámításához 1999-et alkalmazza referenciaévként. A tények ekkénti értékelése az Elsőfokú Bíróság elé terjesztett bizonyítási eszközök téves értelmezésének hiányában nem kérdőjelezhető meg fellebbezés keretében.

- 87 Az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 173. pontjában ehhez hozzáfűzte, hogy a „Bizottság figyelembe vette a TOT cukortermelőinek érdekeit azzal, hogy nem függesztette fel teljesen az EK-TOT származási kumulációs rendszer alá tartozó cukorimportot”, hanem „a megtámadott rendelet 1. cikkében az új cukor- és keverékimportnak az 1996 és 1998 közötti időszak alatt elért legmagasabb szintje alapján 4848 tonnás kvótát állapított meg”.
- 88 Meg kell állapítani, hogy a Rica Foods semmilyen olyan bizonyító erejű körülményt nem ad elő, amely alkalmas lenne annak igazolására, hogy az Elsőfokú Bíróság következtetései megállapítása során megsértette az arányosság elvét, figyelembe véve a bírósági felülvizsgálatnak egy olyan területen irányadó kereteit, ahol a Bizottságnak egymással ellentétes érdekeket kell összehangolnia.
- 89 Következésképpen a negyedik jogalapot is el kell utasítani.

A TOT-ot megillető kedvezményes jogállásra alapított ötödik jogalapról

- 90 A Rica Foods az ötödik jogalapjában azt állítja, hogy mivel a megtámadott ítélet 178–191. pontjában nem vette figyelembe a per tárgyát képező védintézkedés által biztosított elbánás, és egyfelől az AKCS-államokból, a legkedvezményesebb elbánás alá tartozó államokból és egyes más harmadik országokból származó termékek behozatala, másfelől a TOT-ból származó termékek behozatala közötti jelentős különbséget, az Elsőfokú Bíróság megsértette ez utóbbiak kedvezményes jogállását.

- 91 A megtámadott ítélet 178–190. pontjának szövegéből azonban világosan kitűnik, hogy az Elsőfokú Bíróság figyelembe vette a Rica Foods érvelését annak indokolása során, hogy a megtámadott rendelet miért nem hozza az AKCS-államokat és harmadik országokat a TOT számára biztosított helyzetnél kedvezőbb versenyhelyzetbe.
- 92 A megtámadott ítélet 183. pontjában az Elsőfokú Bíróság megállapítja, hogy a TOT-határozat 109. cikke kifejezetten biztosítja annak lehetőségét, hogy a Bizottság az e rendelkezésben írt feltételek mellett védintézkedéseket fogadjon el. Az a tény, hogy a Bizottság a TOT-ból származó egyes termékekre vonatkozóan fogadta el ezen intézkedést, nem alkalmas arra, hogy megkérdőjelezze az ezen országokból származó termékeknek a TOT-határozat 101. cikkének (1) bekezdése értelmében biztosított kedvezményes jogállását. A védintézkedés ugyanis a természeténél fogva kivételes és ideiglenes.
- 93 Ezenfelül, amint azt az Elsőfokú Bíróság a megtámadott ítélet 185. pontjában kiemelte, a megtámadott rendelet kizárólag az EK-TOT származási kumulációs rendszerben importált cukorról és keverékről rendelkezik, ugyanis semmilyen felső határértéket nem állapítottak meg a TOT-ból származó, a rendes származási szabályok alá tartozó cukorimportra, ha egyáltalán létezik ilyen termelés.
- 94 A Rica Foods a fellebbezésében nem jelöli meg, hogy az Elsőfokú Bíróságnak a fentiekben összefoglalt következtetései mely indokok alapján jogellenesek jogban való tévedés miatt.
- 95 Mivel az ötödik jogalap sem fogadható el, a fellebbezést el kell utasítani.

A költségekről

- 96 Az eljárási szabályzat 69. cikkének 2. §-a alapján, amely rendelkezés az eljárási szabályzat 118. cikke értelmében a fellebbezési eljárásra is alkalmazandó, a Bíróság a pervezstes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Rica Foods pervezstes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére. Az eljárási szabályzat 69. cikkének 4. §-ával összhangban, amely az eljárási szabályzat 118. §-a értelmében a fellebbezési eljárásra szintén alkalmazandó, a Holland Királyság és a Spanyol Királyság maga viseli a saját költségeit.

A fenti indokok alapján a Bíróság (második tanács) a következőképpen határozott:

- 1) A Bíróság a fellebbezést elutasítja.**
- 2) A Bíróság a Rica Foods (Free Zone) NV-t kötelezi a költségek viselésére.**
- 3) A Holland Királyság és a Spanyol Királyság maga viseli a saját költségeit.**

Aláírások